

87. Lov om buskørsel. (Minister for offentlige arbejder *Kjeld Olesen*).

Lov nr. 115 af 29. marts 1978.

Fremsat	$\frac{18}{10}$	F. sp. 523	Forslag som fremsat	A. sp. 1109
1. beh.	$\frac{1}{11}$	- - 1158	Betænkn. afg.	$\frac{10}{3}$ B. - 551
2. -	$\frac{14}{3}$	- - 7443	Till. bet.	- $\frac{15}{3}$ B. - 559
3. -	$\frac{17}{3}$	- - 7704	Forslag som vedtaget	C. - 295

Partiernes ordførere: Lærke (S), Ernst Schmidt (FP), Holmberg (V), Lowzow (KF), Langsted (CD), Ole Henriksen (SF), Fuglsang (DKP), Niels Helveg Petersen (RV), Inge Krogh (KrF), Alfred Hansen (DR) og Kurt Hansen (VS).

Efter 1. behandling henvist til udvalget om offentlige arbejder.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Den hidtil gældende lovgivning om erhvervsmæssig personbefordring fandtes dels i lov om omnibuskørsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. juli 1970, som ændret ved lov nr. 364 af 13. juni 1973, dels i færdselsloven §§ 73–73e, jfr. lov nr. 363 af 13. juni 1973 om ændring af færdselsloven (hyrekørsel), som ændret ved lov nr. 310 af 19. juni 1974.

Omnibusloven og færdselsloven (hyrekørselsloven) omfattede begge alle vogntyper uanset størrelse. Dette var upraktisk, idet det var vanskeligt at tilvejebringe en klar og rationel opgavefordeling mellem de virksomheder, der udfører de forskellige former for erhvervsmæssig persontransport.

Nærværende lov betyder en mere praktisk ordening, idet loven – med undtagelse af reglerne for almindelig rutekørsel – kun omfatter de store vogntyper (busser), medens reglerne for hyrekørsel er overført til en særlig lov om hyrekørsel (se nærmest følgende sag).

Loven bygger på en *hovedsondring mellem rutekørsel og andre former for buskørsel*.